

»Stk. 5. Personer, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder eller derover, kan have arbejdsindtægter på indtil 1.000 kr. pr. måned efter skattefræk, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen, dog maksimalt 6.000 kr. Denne mulighed for fradragsfri indtægter er begrænset til i alt 6 sammenhængende måneder. Det fradragsfri beløb kan optjenes pr. voksen kontanthjælpsmodtager i husstanden.

Stk. 6. Forslag til revision af ordningen i stk. 5 skal fremsættes for Folketinget inden udgangen af 1991.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

11. § 40, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,«.

12. § 42, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 5. pkt., finder ikke anvendelse, og grænsebeløbet i § 37, stk. 5, 2. og 3. pkt., erstattes af det beløb, som svarer til 10/9 af højeste dagpengesats efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for skat af dette beløb.«

13. I § 138 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at der ydes refusion fra staten til udgifter til en ekstraordinær udvidelse af indsatsen med hensyn til at få personer, der modtager kontanthjælp efter § 37, i beskæftigelse eller uddannelse. Det skal tilstræbes, at refusionen ikke overstiger det beløb, der skulle ydes som refusion efter § 133, stk. 2, til udgifter vedrørende § 37, såfremt den pågældende kommune ikke havde iværksat særlige ordninger for beskæftigelse eller uddannelse.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1989.

POULSGAARD

/ Else Theill Sørensen